

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Tihai împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, intervenienții accesorii Casa Națională de Asigurări Sociale și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Olga Tihai, casată hotărârea Judecătoreii Centru, municipiul Chișinău din 07 februarie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 04 iunie 2013, Olga Tihai a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, intervenienții accesorii Casa Națională de Asigurări Sociale și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației pentru creșterea copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta Olga Tihai a indicat că este soția lui Andrei Tihai, care este angajat al Ministerului Afacerilor Interne și activează în organele afacerilor interne din anul 1995, deținând funcția de șef de sector al SP7 al CPs Rîșcani, mun. Chișinău din anul 2004.

La 05 iunie 2012 în familia Tihai s-a născut copilul minor Ana Tihai, fapt confirmat prin certificatul de naștere NA-VI 1358470 eliberat la 25 iunie 2012.

Menționează că deoarece împreună cu fiica se află la întreținerea soțului a solicitat de la pârât să-i calculeze și să-i achite indemnizația pentru creșterea

copilului minor de la locul de muncă al întreținătorului, în mărime de 30% din salariul mediu lunar, pe parcursul perioadei de 3 ani de la nașterea copilului.

Indică că prin scrisoarea IGP nr. 34/5-T-744/13 din 20 mai 2013 a fost informată precum că indemnizațiile de maternitate se plătesc la locul de serviciu al polițistului fără a menționa cum poate să beneficieze de indemnizația de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani.

Consideră că prin acțiunile ilegale ale pârâtului i-a fost lezat dreptul de proprietate garantat de art. 46 din Constituție, ceea ce constituie o violare a prevederilor art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, cât și art. 1 al Protocolului adițional 1 la Convenție îmbinat cu art. 14 al Convenției.

Totodată menționează că la 23 august 2012 prin hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost admisă acțiunea înaintată de Olga Tihai împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul medical prenatal și postnatal de la locul de muncă a întreținătorului, iar la 21 noiembrie 2012 Curtea Supremă de Justiție a respins recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2013, în calitate de intervenient accesoriu, în proces a fost atrasă Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 decembrie 2013, în calitate de intervenient accesoriu, în proces a fost atras Ministerul Afacerilor Interne.

Cere Olga Tihai recunoașterea ilegalității refuzului IGP nr. 34/5-T-744/13 din 20 mai 2013, obligarea Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne să-i stabilească și să-i achite indemnizația pentru creșterea copilului minor Ana Tihai, lunar câte 30% din salariul mediu al întreținătorului, până la vârsta de 3 ani, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 februarie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 a fost admis apelul declarat de către Olga Tihai, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 februarie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, a fost recunoscut ilegal refuzul Inspectoratului General de Poliție nr. 34/5-T-744/13 din 20 mai 2013, a fost obligat Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova să stabilească și să achite Olgăi Tihai indemnizația pentru creșterea copilului minor Ana Tihai, iar pretenția ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

La 11 august 2014, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel .

Recurenții în motivarea recursului au indicat că nu sunt de acord cu decizia contestată, deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și au aplicat eronat normele de drept material.

Susține că potrivit prevederilor art. 124 alin. (2) din Codul muncii, în baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin. (1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. Indemnizația pentru acest concediu se plătește din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Conform art. 2 alin. (2) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, dreptul la prestații de asigurări sociale îl au asigurații domiciliați în Republica Moldova și șomerii cu dreptul la ajutor de șomaj, iar art. 4 alin. (1) al aceleiași legi stipulează că plata prestațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f), indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de trei ani, se efectuează integral de la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Indică potrivit art. 18 din legea menționată, indemnizația constituie 30 % din baza de calcul stabilită conform art. 7, dar nu mai puțin de 300 lei.

Conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale o constituie venitul mediu lunar realizat în ultimele 6 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuțiile de asigurări sociale.

Menționează că colaboratorii organelor afacerilor interne nu achită contribuții de asigurări sociale de stat.

Cu referire la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004, indică că în cazul lipsei motivate a veniturii asigurat în ultimele 6 luni calendaristice premergătoare lunii în care s-a produs riscul asigurat, baza de calcul este salariul de funcție al beneficiarului.

Afirmă că conform pct. 9 alin. 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ nr. 10 din 30 octombrie 2009, adresa prin care autoritatea publică expediază cererea petiționarului organului competent pentru examinare și, concomitent, informează petiționarul despre aceasta, nu constituie act administrativ, deoarece nu produce pentru petiționar efecte juridice, or, prin răspunsul nr. 34/5-T-744/13 din 20 mai 2013 expediat de Direcția generală finanțe a IGP, reclamantei i s-a comunicat că urmează să se adreseze la locul de serviciu a soțului și nicidecum nu s-a dat un răspuns la cererea prealabilă. Dar o asemenea cerere către locul de muncă a soțului lipsește.

Mai susține că totodată în decizia contestată se face referire la art. 37 alin. (4) din Legea 320 din 29 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, care prevede că concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se acordă polițiștilor conform dispozițiilor generale însă fără a lua în

calcul că prevederile prezentei legi au intrat în vigoare începând cu 05 martie 2013 și prin urmare nu are putere retroactivă, copilul fiind născut la 05 iulie 2012.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi